

Collegial-Tidende

for

Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

Nr. 18. Den 1 Mai 1802.

Trykt i Kjøbenhavn hos Director Johan Frederik Schults.

Undertegnede ere Redaktører, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Christian Knudsen.

Justitsraad og Deputeret i det
danske Cancellie.

Peter Johan Monrad.

Justitsraad og Departements
Chef i det danske Cancellie.

Offentlige Foranstaltninger.

(Slutning af Indberetningen fra Commissionen for
de Dvæstede.)

IV. Hvorledes de indkomne eller indkom-
mende Pengesummer kunde fordeles til at udrede
Understøttelserne o. s. v.

Det sees af det foregaaende, at de forskjellige Under-
støttelser dele sig i tvende Hovedslags, nemlig:

- a. de faste, som eengang for alle bestemmes, derfor kunne
reglementeres og altsaa strax bringes under sandsyn-
lig Beregning;
- b. de meer tilfældige eller vilkaarlige, som tildeels beroe
paa

paa Tid og Omstændigheder, og hvis Beløb endnu ei med saa rimelig Visshed kan opgives.

Til første Slags henføres Pensioner til Qvæstede, som ere blevne Pensionister, og til Enker, ligesom ogsaa den almindelige Opdragelseshjælp for de Faldnes Børn. Disse Udgifter bør, efter Commissionens Beretning, først og fornemmeligen udredes, og Midlerne dertil saaledes grundlægges, at de til alle Tider kunne være tilstrækkelige.

Til andet Slags henhøre: Understøttelser til gamle Forældre, hvor dertil er Grund; for Qvæstedes Koner og Børn, naar det befindes, at Mændenes Pensioner, som ere bestemte med egentligt Hensyn paa deres Personer, ere utilstrækkelige til Familiens huuslige Nødvendigheder; til Qvæstedes Enker og Børn, naar de ved Mændenes Død tabe den Hjælp, som de af Pensionen havde, og de ei selv kunne ernære sig; Confirmationens Udstyr for de Børn, som nyde Understøttelseshjælp; Extratillæg til Enker og Børn af de Faldne, i Betragtning af særdeles Omstændigheder. Skjøndt disse Understøttelser ei ere saa nødvendige som hine, anseer Commissionen dem dog for billige og hensigtsmæssigt, forsaavidt Midler dertil, uden Savn for Sammenfuddets Hovedbestemmelse, kan have.

Ifølge disse Understøttelsernes forskjellige Slags anseer Commissionen det for rigtigst, at de indkomne eller indkommende Bidrag fordeles til 2 Fonds, nemlig:

lig: 1. en Hovedfond, anlagt af en bestemt, sikker Capital og af fuldkomment visse aarlige Indtægter; 2. en Extrasond, hvortil samles det hidtilværende Overskud fra forbemældte Capital og aarlige Indtægter, samt hvad herefter maatte indkomme.

Med Hensyn til alle de Omstændigheder, som her burde tages i Betragtning, har Commissionen anstillet adskillige Beregninger over forbemældte Fordeling; for hvilken Beregning den som Hoveddata har antegnet:

A. Beløbet af Capital, som til 31 Jan. d. A. var 252,434 Rdlr. 66 Sk., vil med Visshed kunne anstaaes til 256,000 Rdlr.

B. Til en vis aarlig Indtægt kan regnes:

1) de af Admiralitetet tilstaaede aarlige Pensioner, hvis Beløb til 31 Jan. d. A. var 1,248 Rdlr.

2) Renter af den Capital 2,500 Rdlr., som af forrige Gen. Gouverneur Røepstorff er skænket for det Første til de Dvæstede og derefter til Søehospitalhuset, 100 Rdlr.

Sagt 1,348 Rdlr.

Endnu ere nogle Dvæstede tilbage, for hvilke, naar deres Tilstand nærmere godtgøres, Admiralitetet formodes at ville tilstaae Pension; men disse Personer kunne, da derved endnu intet er afgjort, heller ikke endnu bringes under Beregning.

C. Udgifterne i det første Aar fra 2 April til 31 Dec. til Gaver for een Gang, til Interims-Understøttelser

og adskillige Omkostninger, formodes at ville beløbe
imod. 20,000 Rdlr.

D. Indeværende Aar, som det første Aars reglemente-
rede Udgifter til Pensioner for Qvæstede og Enker og
til Opdragelseshjælp for Faldnes Børn, anslaaes til
17,348 Rdlr.

Disse Udgifter beregnes saaledes:

a. for Qvæstede, som nu kunne reglementeres
8,268 Rdlr.

b. for Qvæstede, som Pension formo-
des at ville tilkomme 2,848 Rdlr.

c. for 160 Enker til 18 Rdlr.	} med Tillæg for Uvisse	7,232 Rdlr.
d. for 216 Børn til 18 Rdlr.		

Salt 17,348 Rdlr.

E. Naar fra denne Udgiftssum drages foransførte Aar-
lige Indtægt 1,348 Rdlr., bliver tilbage som Ud-
giftssum for det første Aar 16,000 Rdlr., som maae
ubredes af Capitalfondens og dens Renter.

F. Ved Dødsfald, Enkers Giftermaal og Børns Ud-
gang fra Understøttelse vil skee aarlig Afgang. Det
er altsaa kun for det første, indeværende Aar, at
den fulde Udgift bliver 16,000 Rdlr.; denne Sum
aftager siden aarligen ved Afgangene. For Børnene
kan Afgangene beregnes aarligen, da deres Alder er
opgivet paa 14aar, af hvilke man kan regne et
Aar

Var hvert Aar fra 1 til 14 Aar; men for *Qvæstede* og *Enker* kan alene beregnes efter Formodning. *Commissionen* har antaget *Afgangen* for *Qvæstede* til 2 af *Hundrede* aarligen, og for *Enker* ligeledes, alt saa regnet paa, at af 205 *Qvæstede* (hvilket er det endnu bekjendte Antal) 4, og af 160 *Enker* 3 afgaae. Herved anmærkes, at en høiere *Afgang* muligt kunde beregnes for *Enker*, da disse ikke blot ved *Dødsfald*, men ogsaa ved nyt *Giftermaal* kunne *fratræde*; men, da *Commissionen* tillige har foreslaaet, at dem ved nyt *Giftermaal* maa udbetales 2 *Kars Pension*, og at de, naar de paa ny blive *Enker*, maae *tiltræde* deres forrige *Pension* igjen, saa har den anseet disse tilfældige *Tilgange* at kunne gaae op mod de muligt større *Afgange*.

- G. Hvilken *Afgangssum* der kunde *anstaaes* aarligen for 4 *Qvæstede*, ansees vanskeligt at bestemme, da deres *Pensioner* ere ulige, og de tildeels bestaae af de fra *Admiralitetet* tilstaaede *Pensioner*, som falde bort fra *Fonden*, naar hver vedkommende *Pensionist* dør. *Commissionen* har derfor, efterat *Admiralitetets* aarlige *Pensions Beløb*, 1248 *Rdlr.*, eengang for alle er afdraget *Fondens* aarlige *Pensions Beløb* for *Qvæstede*, antaget det *Middeltal*, som udkommer ved at *repartere* det tilbageblivende *Pensionsbeløb*, 8868 *Rdlr.*, paa 205 *Qvæstede*: dette *Middeltal* er om-
- trent

trent 45 Rdlr. og dette ansees indbundet ved enhver
 Qvæstet som døer.

Paa foranførte Data grunder Commissionen følgende Forslag til Fondenes Fordeling:

1) at for de aarlige Udgifter til reglementerede Pensioner for Qvæstede og de Faldnes Enker, samt til reglementeret Opdragelseshjælp for Faldnes Børn, maa indrettes en fast Fond, hvortil lægges:

a. af de allerede indcasserede Pengesummer, Douceurerne fra Admiralitetet deri indbegrebne

210,000 Rdlr.

b. de fra Admiralitetet hidtil tilstaaede aarlige Pensioner 1,248 Rdlr.

c. den aarlige Rentesum, 100 Rdlr., af Gen. Gouverneur Koepstorphy's til Søeqvæsthuset stenkede Capital, 2,500 Rdlr., hvis Renter for det første tilfalde Qvæstede, Enker og Efterladte fra 2 April

100 Rdlr.

d. Hvad Admiralitetet herefter enten i Capital eller i aarlig Pension maatte tilstaae nogen af de Qvæstede, som herefter melder sig.

2) At hvad som endvidere maatte være indkommen eller herefter indkomme i Capital eller aarlig vis eller uvis Indtægt, eller i Klædevahre og deslige, forsaavidt de sidste ei allerede maatte være uddeelte, samles til en Extrasond, af hvilken udredes alle de Udgifter, som

som ei paa den faste Fond reglementeres efter foranførte Bestemmelse.

- 3) At Udgifterne af begge Fonds udredes af sammes Renter og andre aarlige Indtægter, forsaavidt disse tilstrække, i øvrigt ved Afdrag af Capitalen, hvilket dog ikke antages høiere for den faste Fond end til at udsylde de 16,000 Rdlr. for indeværende Aar og de aftagende aarlige Summer, som ere anslagne denne Fond til Udgift i Fremtiden, og for Ekstrafonden ikke høiere, men vel lavere, end 2 Procent.
- 4) At Overfluddene af begge Fonds i sin Tid anvendes til det Niemeed, som kommer deres Hensigt nærmest, nemlig: en Fond til at understøtte og hjælpe dem, som herefter i Krigstid qvæstes for Fædrelandet, samt deres Enker og Børn, som da falde.

En Commissionens Indberetning vedlagt Beregning oplyser, at, naar de aarlige Afgange og øvrige Forudsætninger finde Sted, vil den faste Fond med de den anviste faste Indtægter ikke alene bestride dens aarlige Udgifter, men ogsaa, naar disse ophøre, have et Overflud tilovers: hvorhos Commissionen dog bemærker, at den, for at være nogenlunde sikker i en Beregning, der tildeels maatte bygges paa Probabilitet, har maattet regne rundeligen i Faveur af Fonden. Det ansees muligt, at der i Begyndelsen kunne dækkes flere af Pensionisterne i de lavere end i de høiere Classer, og at i Slutningen flere Enker, efter andet Gif-

ter

termaal, kunne komme tilbage paa Fonden. Saadanne Omstændigheder kunne nedsætte Overskuddet; dog ansees det for sandsynligt, at dette vil kunne blive 50,000 Rdlr., hvorefter dog ved nærmere Erfaring først vil kunne erholdes med Visshed.

Hvad Extrasonden angaar, da vil sammes visse Capital, naar fra 256,000 Rdl.
drages for f. Mars Udgift 20,000 Rdl.

og for den faste Fond . 210,000 Rdl.

falt 230,000 Rdl.

strax blive 26,000 Rdl.

hvortil endnu kommer nogle faa aarlige Bidrag, som ere lovede, men hvorpaa ei kan gjøres fast Regning, da de tildeels ere bundne til visse Aar, deels til Giverens Livstid. Renten 4 Procent af 26,000 Rdl. udgjør 1,040 Rdl. hvormed allerede ei ubetydeligt kunde virkes til Extrasondens Niemeed: og, fulde det imidlertid være fornødent at røre Capitalen, vilde den kunne afgive, foruden Renten, 2 Procent eller 520 Rdlr. aarligt i 28 Aar, og en langt ringere Tid udfordres, til at visse betydelige Udgifter paa denne Fond, saasom gamle Forsældres Understøttelse, unge Børns Opdragelse o. d., maatte bortfalde.

Ogsaa fra denne Fond formodes altsaa, at noget Overskud kunde blive tilbage for Dvæstede og faldne Krigers Efterladte i Fremtiden; dog tør Commissionenderhos ei tænke videre, end til at kunne lægge Grunden til

en saadan vedvarende Fond ved det Overflud, som Forsigtigheden byder at holde tilbage, for at den kan være vis paa, ei til Slutningen at komme tilkort. Commissionen har derfor, under denne Punct, henstillet til Hs. Majestæts Forgødtbefindende, om det maatte behage Allerhöfstsamme, ved noget umiddelbart Tilflud til den faste Fond, ei alene at gjøre denne bestomere uroffelig, men ogsaa at grundfæste en ny fra denne fremspirende Fond, der, naar de nuværende Nærstede og Efterladte ere forsergede, kunde i Fredstid være op ved sine Renter og Renters Renter, og i Krigstid efter Fornødenhed anvendes til dens Bestemmelse.

Commissionen tilføjer i øvrigt, at saadant Tilflud kan skee paa tvende Maader, enten nemlig ved en høiere end den gangbare Rente: til Ex. 5 Procent af Fondenes Kapitaler, eller ved et Tilflud eengang for alle i Capital, hvilket Tilflud dog alene behøvede at gjøres i Obligation, mod aarlig Rente. Det sidste Alternativ ansees at vilde for den kongl. Kasse være det mindst byrdefulde. Naar da strax til den faste Fond lagdes til Ex. en Capital af 20,000 Rdlr., da vilde i det 30te Aar den faste Fonds Renter allerede være tilstrækkelige til at udrede dens supponerede Udgifter, og Capitalen fra den Tid af begynde at stige saaledes, at den i det 50 Aar vilde være 205,222 Rdlr. 70 Sk. Skulde det indtræffe, at Krig imidlertid rammede Landet, da havde den nye Fond vel ikke endnu sine fulde Kræfter,

men

men dog Grundstamme nok, hvortil nye Bidrag til den Tid kunde hæfte sig, og disse, om de end ikke vare saa betydelige, som de nu givne, dog virke kraftigen i Forening med Grundstammeu.

Efter saaledes at have forklaret og foreslaaet, hvad Commissionen i Følge sit Commissorium ansaae sig forpligtet til, gaaer den over til at berøre nogle tilbagestaaende Former, som ere følgende.

- 1) Offentlig Bekjendtgjørelse af alt, hvad som er foresaaet og fremdeles skeer i Henseende til de Nvæstedes o. s. v. Forsørgelse, anseer Commissionen for i mange Henseender nyttig, og troer, at den af de godbædige Givere ventes. En omstændelig Act, hvori Anledningen til den udviste National-Goddædighed, Gavernes Beløb, Givernes Navne (saavidt muligt), Gavernes Anvendelse, de Forsørgedes Antal og Klasser, Forsørgelsesreglerne og Udsigterne til en ny Fond for Fremtiden, kunde paa en passende Maade indføres, ansees for at ville være den fuldstændigste Bekjendtgjørelse, og en saadan Act, til offentlig Salg og givet til de Steders Archiver, fra hvilke Bidrag ere givne, at ville ei alene være behagelig for den nu værende Slægt, men ogsaa at vidne for den tilkommende og opmuntre den i lige Tilfælde. Dog anmærker Commissionen, at der til dette Arbeid, som den anseer det for en behagelig Pligt at affatte, naar Hs. Majestæt maatte behage derom at give Befaling, end-

nu kun kan forberedes og det først fuldføres, naar alle Bidrag ere indkomne, naar det om de tilbageværende Qvæstede er afgjort, til hvilken Classe de komme til at henhøre, og alle Udgifter fuldkomment ere ordnede, hvorom Commissionen til sin Tid forbeholder sig nærmere Forestilling. Commissionen henstiller imidlertid, om det maatte behage Hs. Majestæt, ved en offentlig Bekjendtgjørelse at tilkjendegive Alle og Enhver, som godhædigen har bidraget til Understøttelse for de Qvæstede, det vare sig ved Gaver, Opmuntringer eller Indsamlinger, sit allerhøieste Velbehag; da igjennem Collegialtidenden for det første kunde meddeles de summariske Underretninger, som ansees for de vigtigste, indtil den udørligere offentlige Beretning omstændeligen kunde gives.

- 2) Naar en Qvæstet tilkjendegives hans faste Pension for Livstid, ansees det værdigt, at den ham forsikkes ved et Document, der indeholder ei alene den bestemte Sum, men ogsaa paa hædrende Maade forklarer, hvorfor den er given og hvorfra dertil er bidraget. Et saadant Document bliver ei sjældent i Familien efter den Bedkommendes Død, og vedligeholder saaledes Mindet om en Sag, der er Erindring værd. Commissionen har derfor henstillet det, om de Pensioner, som gives de Qvæstede, maae ved et saadant Document dem forsikkes.

Efter at denne Sag fra Cancelliet har været Hs.

Ma.

Majestæt forestillet, har det behaget Allerhöfstsamme, under 26 Marts d. A., allernaadigst at resolve saaledes:

”Vi have ladet Os omstændeligen foredrage Commissionens, igjennem Vort danske Cancellie, allerunderdanigst forelagte Beretning, og, ligesom Vi med Glæde og Taknemmelighed have af samme seet de umiskjendeligste Beviser paa Vort troe Folks udmærkede Godsdædighed, som svarer til dets kjække Mod, saa bifalde Vi ogsaa de af Commissionen hidtil søiede Foranstaltninger, og af samme indstilte grundede Forslag, til de betydelige Summers hensigtsmæssige Anvendelse, som af den ere modtagne til de Nvæstedes Understøttelse og deres fremtidige Færv. Vi ville, at Cancelliet tilkjendegiver Commissionen dette Vort fuldkomne Bifald, og at denne Resolution, tilligemed Commissionens Beretning, bliver i begge Rigers og Hertugdømmenes Provincialblade indført, da en fuldstændig Beretning om alt, hvad der angaar denne for Os saa vigtige og Vore kjære Undersaatter saa hædrende Sag, skal, efter Commissionens Forslag, ved en omstændelig Act, udsærligen blive bekendtgjort. Vi ville end videre, for at udvide dette Gode, som den nationale Gævmildhed har bestemt for de Nvæstede, og for at gjøre dens faste Fond mere uroffelig, virke til dette Glemmed, ved et Bidrag af Vores Kasse: Vi bestemme til den Ende 20 000 Rdlr., som et Tilskud til denne Fond, som, naar de Nvæstede og deres Efterladte ere forspnede, kunde i Fredstider vore og i Krigs-

Krigstider anvendes til dens Bestemmelse. Naar forrige Page-Hofmester Kiegels har indsendt til Commissionen det Skrift, som han skal have under Arbeid, om den danske Sømagts Historie, og det af samme er igjennemgaaet, kan Commissionen derom, igjennem Bortdanske Cancellie, gjøre allerunderdanigst Indberetning og vente nærmere Resolution i denne Sag. Endeligen ville Vi, at en Indberetning om Commissionens Forhandlinger forelægges Os aarligen, og at Resultaterne deraf offentlig bekjendtgjøres."

Ved Resolution, af 12 Marts d. A., har Hs. Majestæt, paa General-Postamtets Forestilling, approberet, at der fra den 1 Juli d. A. skal, paa den lollandiske Posttour imellem Kjøbenhavn og Naakou, anlægges en ugentlig Brevpost foruden den hidtil værende Brev- og Pakkepost, hvilken fremdeles beholder dens ved Placaten, af 4 Juni 1799, til et Forsøg bestemte Gang.

Denne nye Brevpost skal afgaae fra Kjøbenhavn hver Fredag Eftermiddag, og vende tilbage fra Naakou Søndag Aften, saa at den igjen kan være i Kjøbenhavn Natten til Tirsdag. Ifølge af den saaledes fra begge Sider bestemte Afgangstid, kan bemælte Post om Fredagen medbringe til Stederne paa den lollandiske Posttour de samme Dag med den hamborgske Brevpost ankomne Breve og Aviser, og den kan igjen fra bemælte Steder bringe tilbage de Breve, som videre skulle befor-

dres

dres med den Tirsdag Aften fra Kjøbenhavn til Hamborg afgaaende Brevpost.

De specielle Bestemmelser, denne Gjenstand betræffende, vil nærmere vorde bekendtgjorte ved en fra General-Postamtet udsærdigende Placat.

Bed Resolution, af 23 s. M., har Hs. Majestæt autoriseret General-Postamtet til, at lade Brevposten, fra den 1 Juli d. A., for Postkassens Regning, befordre 2de Gange ugentlig ridende til Holskebøe og Lemvig over Ringkjøbing; samt approberet: at der til samme Tid skal oprettes Postcontolrer i Ringkjøbing og Lemvig.

Forgivning.

Bed Rescript, af 23 s. M., til Stiftamtmanden over Aggershuus Stift, er det fastsat: at Politimester-Embedet i Christiania for Eftertiden skal være forenet med Byfoged-Embedet sammesteds, samt at Christiania Politirets Organisation saaledes skal forandres: a) at alle extra-judicielle, Politievæsenet vedkommende, Sager, som hidindtil have været behandlede ved bemældte Ret, dersfra udgaae og henlægges under Magistraten, samt at Byfogden, som Politimester, stedse skal have Sæde i Raadstuen, naar saadanne Sager deri omhandles, hvilket skal skee paa visse dertil af Stiftamtmanden efter Overlæg med Vedkommende, bestemte Dage, hvorimod Politiretten, paa lige Maade, som forhen, skal vedblive og behandle og paadømme de judicielle Politisager. b) At denne Rets nu værende Lemmer, nemlig: Stiftamtmanden, Præsidenten, Commandanten og een af Byens Repræsentanter af samme Skulle udtræde; hvorimod bemældte Ret herefter skal bestaae af følgende Tilforordnede: 1. En Assessor af Stifts Overretten, som dertil af Stiftamtmanden bringes i Forslag og af Hs. Majestæt udnævnes, hvilken skal føre Navn af Justitiarius i Politiretten, og iagttage alle de Pligter, som i Henseende til Orden og Rettens indvortes Politie paaligger en Justitiarius i Stifts-Overretten. 2. Den

nyngste Assessor i Stifts-Overretten, og 3. en lovfærdig Raadmand i Christiania Magistratur, hvilken 3die Plads nu for Tiden besattes med Raadmand Ingstad.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 30 April er Bysskriver i Nykøbing og Birkesskriver ved Dragholms Birk, E. Lyders, beskikket til Herredsfoged og Herredsskriver i Mørhøse og Tude Herreder i Sjælland; A. Langballe til Belt-Postfører imellem Corsøer og Nyborg; Stud. F. Borchgrevink forundt Secretairs Character.

Under det tyske Cancellie: Den 23 April er Pastor J. E. Bærgum, til Hørup under Flensborg Amt, beskikket til Pastor i Hørst under Steinburg Amt, og Corrector H. F. E. Schröder igjen til Pastor i Hørup; Pastor F. L. Schmidt til Schenefeldt, under Rendsborg Amt, til Pastor i Zärpen under Reinfeld Amt, og Diaconus F. A. Schröder i Glückstadt igjen til Pastor i Schenefeldt.

Under Generalitetet: Den 23 April er Oberst v. Waltersdorff afgaaet fra det schlesvigke Inf. Regim. og udnævnt til General-Major af Infanteriet med reserveret Anciennitet og Chef for det nordre jydke Landeværn; Sec. Lieut. v. Helmich, af Kongens Regim., ansat a la suite ved det holsteenske Inf. Regim., Commanderen for Garden til Hest, Oberst Lieut. v. Kardorff, afgaaet paa Bartpenge og ansat i Armeen som Oberst Lieut. a la suite af Cavalleriet; Oberst Lieutenanten i Dronningens Liv-Regim., Oberst du Val de Saint Contest, efter Ansøgning, forundt Afseer med General-Majors-, og Sec. Lieut. v. Destinon, af oldenborgke Inf. Regim., ligesaa med Krigsraads Character; i hans Sted ved sidstbenævnte Regim., Fændrik v. Heubsch, beskikket til Sec. Lieut., og Fændrik a la suite v. Krohn, til virkelig Fændrik. Stabs-Capitain v. Voktelin, af schlesvigke Inf. Regim., udnævnt til Compagnie-Chef ved det holsteenske Landeværns Regiment; char. Capitain v. Bechtolsheim i hans Sted til Stabs-Capt.; characteriseret Prem. Lieut. v. Schultz,

til virkelig Prem. Lieut., og Fændrik v. Seydewitz, til Sec. Lieut., samtlige i det schlesvigske Inf. Regim. Prem. Lieut. v. Lüttrichau, udgaaet af Kronprindsens Regim. for at ansættes ved Landeværnet, og Sec. Lieut. v. Frieße afgaaet fra Artillerie-Corpsen. Ved Landca. det Compagniet er Cadet F. W. Hassner udnævnt til Corporal, og F. E. F. Coldevin til virkelig Cadet.

Under Departementet for de udenlandske Sager: Den 23 April er Gesandten ved det russiske kejserlige Hof, Generalmajor Grev Danneskiold-Løvedal, derfra kaldt tilbage, og i hans Sted beskiftet den til Gesandt ved det kongl. svenske Hof hidtil udnævnte Kammerherre N. Rosencrans; Kammerh. O. Blome udnævnt til Gesandt ved det kongl. svenske Hof; Gesandten ved det kongl. portugisiske Hof, Kammerherre H. W. Wærstedt, derfra kaldt tilbage, og i hans Sted udnævnt Capitain og forhenværende Charge d'Affaires G. Raas.

Under Rentekammeret: Den 21 April er Assistenten ved Kongens Fogeds Contoir i Kjøbenhavn, N. Bay, som Landvæsens-Commissair i Kjøbenhavns Amt, forundt aabnet Brev paa, at have Kammerraads Rang, efter Rangforordningens 7de Classes No. 2. Sysselemanen for Borgeffjords Sysse i Island, J. Espolin, og Sysselemanen for Skagessjords Sysse sammesteds, J. Skeving, tilladte at ombytte disse deres Embeder; G. W. Brunngråber, formedelt tiltagende Alder, i Naade og med Pension entlediget fra hans Tjeneste som Forstopseer ved Hillestad Hængslet i Kongsberg Sølvværks Skove, og A. Løberg igjen ansat til Forst- og Flaadnings-Opseer i Hillestad Forstrevier.

Under General-Postamtet: Den 23 April ere udnævnte til Postmestere: i Bagaense, Fald-Rasferrer P. Hammond; i Holstebro, Premier-Lieutenant ved Landeværnet N. la Cour; i Ringkjøbing, Telegrafist T. J. Koed, og i Lemvig, Kjøbmand N. Andrup.

Under den africaniske Consulat-Direction: Den 23 April er P. Pedersen udnævnt til Secretair ved Consulatet i Marocco.